

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska broj 6

15. P- 55/2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu Ivi Bakaliću, uz sudjelovanje Darinke Nejašmić kao zapisničara, u pravnoj stvari tužitelja DRAGANA MIJOČA, odvjetnika, iz Splita, Velebitska 75, OIB: 28409740956, zastupan po punomoćnici Andrei Bakić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika SANITETSKA KUĆA APOLLONIA d.o.o. u stečaju, OIB: 76744843934, zastupan po stečajnom vjerovniku ASSISTA d.o.o. u stečaju, Velebitska 10, Split, OIB: 11325420507, a ovaj zastupan po punomoćnici Danijeli Badurina, odvjetnici u Dubrovniku, radi utvrđenja osporene tražbine, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Vedrana Milića, odvjetnika u Splitu i punomoćnice tuženika, na ročištu za objavu presude održanom 7. listopada 2020.g

presudio je

1. Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Utvrdjuje se da postoji kao osnovana tražbina II. višeg isplatnog reda tužitelja Dragana Mijoča, odvjetnika u Splitu, kao stečajnog vjerovnika, prema dužniku Sanitetska kuća Apollonia d.o.o. u stečaju, u iznosu od 672.122,50 kn, a koja tražbina je prijavljena u stečajni postupak otvoren nad društvom Sanitetska kuća Apollonia d.o.o. u stečaju.

2. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Utvrdjuje se da postoji kao osnovana tražbina II. višeg isplatnog reda tužitelja Dragana Mijoča, odvjetnika u Splitu, kao stečajnog vjerovnika, prema dužniku Sanitetska kuća Apollonia d.o.o. u stečaju, u iznosu od 165.377,50, a koja tražbina je prijavljena u stečajni postupak otvoren nad društvom Sanitetska kuća Apollonia d.o.o. u stečaju.

3. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe nadoknadi tužitelju parnični trošak od 50.537,43 kn sa zakonskom zateznom kamatom u smislu čl. 29. ZOO po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koja kamata na dosuđeni iznos parničnog troška teče od presuđenja pa do konačne isplate, dok se tužitelj odbija za više zatraženi trošak od 72.787,57 kn.

Obrazloženje:

Tužitelj u tužbi tvrdi da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-1878/2016. od 08. svibnja 2017. godine, otvoren stečajni postupak nad dužnikom Sanitetska kuća Apollonia d.o.o., Split, Ulica Fra Bone Razmilovića 8, a tužitelj je, kao bivši punomoćnik stečajnog dužnika u 4 (četiri) parnična postupka, uredno prijavio svoju tražbinu u stečaj nad društvom Sanitetska kuća Apollonia d.o.o., koju tražbinu je stečajni upravitelj Draško Lambaša na održanom ispitnom ročištu od 20. srpnja 2017. godine, priznao u iznosu od 891.250,00 kn i to kao tražbinu stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda, ali da je društvo Assista d.o.o., Split, zastupano za direktoru Nadi Jurinčić, na ispitnom ročištu od 20. srpnja 2017. godine osporilo potraživanje ovog stečajnog vjerovnika. Zbog navedenog je, nakon održanog ispitnog ročišta, doneseno rješenje od 27. srpnja 2017. godine, kojim je tužitelj, u roku od 8 dana, računajući od pravomoćnosti tog rješenja, odnosno primitka drugostupanjske odluke, upućen pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, a osporavatelj Assista d.o.o. Split u toj parnici nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika.

Tužitelj je protiv tog rješenja, u osporenom dijelu točke III. i VI. izreke, podnio žalbu, a rješenjem Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske u Zagrebu, broj Pž-5350/2017 od 05. rujna 2017. godine, žalba je djelomično prihvaćena te je ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1878/2016. od 27. srpnja 2017. u točki II. alineja 6. i u točki VI. alineja 3. njegove izreke za iznos od 53.750,00 kn, dok je u preostalom dijelu žalba odbijena te je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1878/2016. od 27. srpnja 2017. u točki II. alineja 6. I u točki VI. alineja 3. njegove izreke za iznos od 837.500,00 kn.

U tužbi se dalje navodi da je tužitelj prijavio svoju tražbinu kao stečajni vjerovnik II. višeg isplatnog reda u iznosu od 675.625,00 kn (odvjetnički troškovi po nepravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj P-513/2015) i za iznos od 161.875,00 kn (odvjetničke usluge temeljem računa broj 104-17/P1/O1A od 07. srpnja 2017. godine), a što ukupno predstavlja iznos od 837.500,00 kn. Prijavljena tražbina tužitelja vezana je uz zastupanje stečajnog dužnika u 4 (četiri) parnična postupka pred Trgovačkim sudom u Splitu.

Parnični postupak koji se je vodio pod poslovnim brojem P-513/2015, protiv Republike Hrvatske, kao tuženika, je nepravomoćno okončan na način da je prihvaćen tužbeni zahtjev stečajnog dužnika, kao tužitelja, za iznos od 4.296.157,00 kn (točka I. izreke), dok je tuženiku naloženo da stečajnom dužniku naknadi troškove postupka u iznosu od 693.625,00 kn (točka III. izreke).

Drugi dio prijavljene tražbine vezan je uz odvjetničke usluge koje je za spomenutog stečajnog dužnika tužitelj poduzeo u ovosudnim parničnim predmetima koji se vode pod brojem P-771/15, P-770/15 i P-307/16 i za koje je izdao račun broj 104-17/P1/O1A od 07.07.2017. godine na iznos od 161.875,00 kn (uključen PDV).

U odnosu na osporavanje prijavljene tražbine izjavljeno od društva Assista d.o.o., Split, zastupano po zakonskom zastupniku Nadi Jurinčić, tužitelj iskazuje stav da je to

napravljeno bez pravne podloge, s tvrdnjom da bi tužitelj imao potraživanje prema stečajnom dužniku u visini od 20% od onoga što se kao naknada štete ostvari u parnici.

Tužbeni navodi završavaju tvrdnjom da su sukladno čl.137. Stečajnog zakona, stečajni vjerovnici osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinskopравnu tražbinu prema njemu, da u skladu s odredbom st.1.čl.140. Stečajnog zakona, nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnog postupka te da sukladno čl.167. istog Zakona, stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku.

Kako je po stavu tužitelja osporena tražbina tužitelja u cijelosti osnovana, a zbog neutemeljenog osporavanja tražbine od strane stečajnog vjerovnika Assista d.o.o., Split, tužitelj je podnio predmetnu tužbu.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i ističe da je iskazano osporavanje bilo opravdano i utemeljeno na dokazima koje tužitelj nije priložio u tužbi kao i argumentima kojima se pobijaju tužiteljeve tvrdnje.

Dalje se navodi da je dio osporene tražbine od 675.625,00 kn vezano uz tijek parničnog postupka koji se je pred ovim sudom vodio po tužbi SANITETSKE KUĆE APOLLONIA d.o.o. pod brojem P-513/15 u kojem je bila donesena nepravomoćna presuda 17. ožujka 2017. u kojoj je određeno da je tuženik dužan naknaditi tužitelju na ime troškova postupka iznos od 693.625,00 kn. Također se navodi da je predmetna parnica ušla u stečajnu masu, a ista je potom i nastavljena na podlozi mišljenja triju odvjetnika da postoji veliki izgled za uspjeh u toj parnici. Sukladno tome da je tužitelj, odvjetnik Dragan Mijoč dobio punomoć za nastavak parnice.

Tuženik po osporavatelju dalje navodi da je tužitelj u trenutku sklapanja ugovora bio svjestan prijeteće opasnosti stečaja nad tuženikom radi čega je i dogovoreno da će se tužitelj naplatiti u iznosu od 20% od iznosa koji se ostvari u navedenoj parnici. Upravo zbog toga tuženik po osporavatelju ističe da kada bi se tužitelju priznala prijavljena tražbina, da bi se ovaj naplatio dva puta, jednom po prijavljenoj tražbini, a drugi put po ugovoru.

U odnosu na prijavljeni iznos tražbine od 675.625,00 kn tuženik ističe da je kao dokaz osnovanosti prijavljene tražbine priložena nepravomoćna presuda, ali po stavu tuženika to nije vjerodostojni dokument temeljem kojeg se može teretiti pravna osoba.

Uzged se napominje da je u predmetnoj parnici P-513/15 dosuđen trošak od 693.625,00 kn, ali je prijavljena tražbina očito umanjena za 8.000,00 kn troška vještačenja i 10.000,00 kn sudskih pristojbi koje je uplatila Nada Jurinčić.

U odnosu na osporavanje prijavljene tražbine od 161.875,00 kn tuženik ističe da se navedeni iznos odnosi na parnične troškove nastale u nedovršenim odštetnim parnicama ovog suda broj P-770/15, P-771/15, P-307/16, te se u svezi istih naglašava da su s otvaranjem stečaja sve parnice prekinute, a potom na prijedlog stečajnog upravitelja i nastavljene te je odvjetnik Mijoč dobio punomoć za daljnje zastupanje od strane stečajnog upravitelja. Posebno se naglašava da je u navedenim parnicama na strani tužitelja bilo i drugih osoba te je tužitelj kao odvjetnik mogao nastaviti predmetne postupke i bez stečajnog dužnika te postići uspjeh u koji je vjerovao, a time ostvariti i nagradu za svoje usluge.

Nadalje se osporava i primjena odgovarajuće tarife tvrdnjom da je tužitelj bio dužan navesti tarifu koju je primijenio za pojedinu pravnu radnju. Tuženik po osporavatelju zaključuje svoje navode da je osporavanje izvršeno s činjenicama i dokazima koji pobijaju tražbinu tužitelja te se predlaže tužbu odbiti.

U nastavku postupka tužitelj je podneskom od 5. prosinca 2017. odgovorio na navode iz odgovora na tužbu tvrdnjom da je danom otvaranja stečaja tužiteljeva nedospjela tražbina prema stečajnom dužniku dospjela sukladno čl. 140. i 167. Stečajnog zakona. Nadalje se tvrdi da tužitelj prijavom tražbine i pokretanjem parnice ne nanosi štetu stečajnom dužniku jer je netočno da bi se parnični trošak naplatio dva puta uz napomenu da je upravo zbog osporavanja tražbine tužitelj bio primoran pokrenuti predmetnu parnicu.

U odnosu na tvrdnju da je tužitelj sklopio ugovor o zastupanju sa stečajnim dužnikom, ista tvrdnja se osporava.

U odnosu na prijavljeno potraživanje koje je vezano uz troškove u parničnom postupku P-513/15, tužitelj iskazuje kako je ta parnica vezana uz pravomoćnu presudu upravnog suda, da glavno potraživanje iznosi 4.296.157,00 kn te da bi za slučaj primjene ugovora, 20% dogovorene nagrade iznosilo 857.231,40 kn te je sasvim razvidno da je prijavljena tražbina po ovom osnovu u iznosu od 675.625,00 kn povoljnija za stečajnog dužnika nego isplata po ugovoru.

Zaključno se navodi da je tužitelj imao nedospjelu tražbinu koja je dospjela otvaranjem stečajnog postupka, da je tu tražbinu jedino mogao ostvarivati u stečajnom postupku bez namjere da dosuđeni parnični trošak naplati od druge strane.

Naknadno tijekom postupka otvoren je i stečajni postupak nad osporavateljem ASSISTA d.o.o. nakon čega je stečajna upraviteljica tog društva po iskazanoj punomoćnici dostavila podnesak od 24. siječnja 2019. u kojem su izneseni dodatni stavovi na okolnost osporavanja tužbenog zahtjeva. Tako se navodi da su parnične stranke svoj pravni odnos regulirale ugovorom o zastupanju i nagradi zaključenim dana 2. listopada 2014. u kojem ugovoru je u članku 3. točka 1. ugovoreno da se *"isključivo u slučaju uspjeha u upravnom sporu te u drugim predmetima koji budu pokrenuti u ime i za račun naručitelja, te nakon ostvarivanja koristi (naplata novčanih iznosa, obustava ovršnog postupka, povrat novčanih sredstava i sl.) naručitelj obvezuje isplatiti odvjetniku Draganu Mijoću nagradu za odvjetnički rad u visini od 20% od ostvarenog iznosa od ostvarenog iznosa."*

U svezi citirane ugovorne odredbe se nadalje iznosi pravni stav da se radi o uvjetnoj tražbini jer je isplata nagrade za odvjetnički rad u visini od 20% ugovorena uz dvostruki odgovni uvjet i to postizanjem uspjeha u sporu te isplata nagrade nakon naplate novčanih iznosa. S tim u svezi se naglašava da propisani odgovni uvjet do otvaranja stečajnog postupka nije ispunjen zbog nepostojanja niti jedne pravomoćne presude u korist tuženika. Sukladno tome tužitelju se osporava status stečajnog vjerovnika jer nije poznato hoće li on uopće postati vjerovnik i u kojem iznosu.

Zaključeno se navodi da tužiteljeva tražbina sukladno sklopljenom ugovoru nije ni nastala te da tužitelj ne može imati status stečajnog vjerovnika. S tim u svezi se ukazuje na članak 141. Stečajnog zakona sukladno kojem su jedino tražbine vezane uz raskidni uvjet koji nastupa nakon otvaranja stečajnog postupka imaju smatrati kao bezuvjetne tražbine pa bi se

tužiteljevo pozivanje na članak 141. stavak 1. Stečajnog zakona moglo prihvatiti jedino u slučaju da tužitelj posjeduje tražbinu vezano uz raskidni, a ne uz odgodni uvjet.

U svezi prethodnih navoda posebno se napominje da je ovaj sud presudom od 18. srpnja 2019. prihvatio tužbeni zahtjev, a iz obrazloženja te presude razvidno je da sud nije prihvatio iskazane pravne stavove tuženika u svezi postojanja i pravnih učinaka ugovora o odvjetničkom zastupanju odnosno tvrdnje tuženika o raskidnom uvjetu te su svi ti navodi i pravni stavovi tuženika ocijenjeni kao neosnovani.

Predmetna presuda ukinuta je rješenjem VTS RH od 22. siječnja 2020. s uputom da se u ponovljenom postupku točno utvrdi na što se odnose pojedini troškovi odvjetničkog zastupanja i po kojoj osnovi iz tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika imaju obračunati, ali je iz navedenog rješenja VTS RH važno ukazati kako je taj sud prihvatio pravne stavove ovog suda da je danom otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom ugovor o odvjetničkom zastupanju prestao proizvoditi pravne učinke te da je s istim danom prestala i punomoć koju je stečajni dužnik izdao tužitelju iz čega se nesporno izvlači zaključak da je tužitelj nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom izabrao pravilni pravni put kada je izvršio prijavu tražbine kao vjerovnik u stečajnom postupku.

U dokazne svrhe sud je pregledao rješenje ovog suda broj 11. St-1878/16 o utvrđenim i osporenim tražbinama (list 11-18 spisa), rješenje VTS RH broj 74 Pž-5350/2017 (list 22-24 spisa), prijavu tražbine tužitelja (list 25 spisa), račun tužitelja broj 104-17/P1/01A (list 29-30 spisa), ugovor o zastupanju i nagradi od 2. listopada 2014., pregledani su spisi ovog suda broj P-513/15 (nova oznaka 131/2019.), P-771/15, P-770/15, P-307/15 i St-1878/16, te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke.

Pregledom rješenja 11. St-1878/16 od 27. srpnja 2017. o utvrđenim i osporenim tražbinama razvidno je da je tužitelj upućen u parnicu za iznos od 891.250,00 kn koju tražbinu je priznao stečajni upravitelj, a osporio stečajni vjerovnik ASSISTA d.o.o. radi čega je osporavatelj ovlašten u budućoj parnici zastupati u ime i za račun stečajnog dužnika. Rješenjem VTS RH prethodno doneseno rješenje ovog suda je djelomično potvrđeno za iznos od 837.500,00 kn, a ukinuto za iznos od 53.750,00 kn, čime su se stvorili preduvjeti za podnošenje tužbe radi utvrđenja osporene tražbine koju je tužitelj potom i podnio ovom sudu.

Pregledom prijave tražbine tužitelja razvidno je da je tražbina prijavljena pozivom na nepravomoćnu presudu ovog suda broj P-513/15, i račun tužitelja broj 104-17/P1/01A, dok ostali dio prijavljene tražbine više nije predmet ovog postupka. Uz ovu prijavu tražbine priložena je nepravomoćna presuda ovog suda broj 13.P-513/15 u predmetu tužitelja SANITETSKA KUĆA APOLLONIA d.o.o. protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, kojom presudom je tužitelju dosuđen parnični trošak od 693.625,00 kn. Uz presudu P-513/2015 potrebno je kazati da je ista naknadno ukinuta od strane višeg suda, a u ponovljenom postupku sud je presudom od 12. lipnja 2020. ponovno prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja u iznosu od 4.296.157,00 kn, a tužitelju je priznat parnični trošak od 789.456,25 kn. Navedena presuda pregledana je na ročištu od 23. lipnja 2020.

Pregledom tužiteljevog računa broj 104-17/P1/01A razvidno je da tim računom tužitelj obračunava odvjetnički trošak zastupanja u predmetima ovog suda broj P-771/15, P-770/15 i P-307/16.

Pregledom ugovora o zastupanju i nagradi od 2. listopada 2014. sklopljenog između SANITETSKE KUĆE APOLLONIA d.o.o., ASSISTA d.o.o. i Nade Jurinčić kao naručitelja te Dragana Mijoča kao izvršitelja razvidno je da stranke u prethodnim utvrđenjima navode pokrenuti upravni spor radi poništenja rješenja Ministarstva financija, Samostalne službe za drugostupanjski postupak te je dogovoreno pokretanje i drugih pravnih radnji.

Bitno za tijek ovog postupka ukazuje se na članak 3. stavak 1. ugovora u kojem je tužitelju Draganu Mijoču kao izvršitelju ugovorena nagrada od 20% od ostvarenog iznosa isključivo u slučaju uspjeha u upravnom sporu te u drugim predmetima koji budu pokrenuti za potrebe naručitelja te nakon ostvarenja koristi u tim predmetima. Također se ukazuje na članak 3. točka 2. kojim je propisano da se u slučaju opoziva/otkaza punomoći naručitelj obvezuje isplatiti izvršitelju sve nastale i nepodmirene troškove zastupanja kao i ugovorenu nagradu i to isključivo pod uvjetima iz članka 3.1. ugovora.

Tijekom dokaznog postupka pregledani su spisi ovog suda broj P-513/15, P-771/15, P-770/15 i P-307/15 kako bi se točno utvrdilo i popisalo koje je to tužitelj parnične radnje poduzeo za tuženika i druge naručitelje te je izvršen popis radnji u svakom od tih predmeta.

Posebno se napominje da stranke nisu imale primjedbi na izvršeni popis radnji u pregledanim spisima na ročištima od 6.11.2018., 24.1. 2019. i 9.5.2019., ali je nakon ukidne odluke i sukladno uputi višeg suda izvršen ponovni pregled navedenih spisa na ročištima od 5.3.2020. i 23.6.2020.

Nadalje, pregledom stečajnog spisa St-1878/16 utvrđuje se da je prijedlog za otvaranje stečaja podnesen 2. studenog 2015., a da je stečaj otvoren rješenjem ovog suda od 8. svibnja 2017. (list 6-9 spisa).

Konačno, u dokazne svrhe proveden je dokaz saslušanjem tužitelja koji je u svom iskazu u bitnom ponovio navode iz tužbe te objasnio kako je došlo do poslovne suradnje između stranaka posebno naglašavajući da mu je Nada Jurinčić kao ZZ tuženika iz tog razdoblja iskazala da je tuženik blokiran jedino od strane porezne uprave što se je kasnije pokazalo kao netočno jer su prema tuženiku postojale i druge značajne financijske obveze kao napr. prema odvjetniku Čurinu u iznosu između 1 do 1,5 mil. kuna.

Tužitelj je nadalje naglasio da je u korist tuženika pravomoćno uspio u upravnom sporu protiv Republike Hrvatske- Porezne uprave, te je samo u tom sporu tuženiku ostvarena korist od oko 8 mil. kuna jer je porezna uprava po pravomoćnoj presudi otpisala tražbinu prema tuženiku u navedenom iznosu, a saznanje o blokadama tuženikovog računa od strane drugih osoba izišla je u vidjelo upravo nakon otpisa tražbine porezne uprave. Tužitelj je naglasio da je temeljem te spoznaje postao potpuno svjestan da je stečaj tuženika izgledan.

U odnosu na svoj poslovni odnos sa ranijom ZZ tuženika Nadom Jurinčić istaknuo je da između njih nikada nije formalno prekinuta suradnja, ali da njegov ured u vrijeme neposredno prije otvaranja stečaja nije mogao ostvarivati dnevnu komunikaciju koju je tražila Nada Jurinčić jer da to naprosto nisu mogli pratiti. Usprkos tome tužitelj i dalje drži da je Nada Jurinčić neosnovano pretrpjela posljedice nezakonitog rada državnog tijela što se i u upravnom postupku i dokazalo.

Vezano za prijavu tražbine tužitelj je iskazao stav da je nakon otvaranja stečaja nad tuženikom bio dužan prijaviti odvjetnički trošak koji je ostvaren u do tada zaključenim

predmetima uz napomenu da je nakon uspjeha u upravnom sporu sukladno ugovoru o zastupanju stekao tražbinu prema tuženiku i drugim naručiteljima daleko veću od one koju je prijavio u stečajnom postupku, a da je u stečajnom postupku prijavio ono što je morao po poreznim pravilima, a to je bio dosuđeni trošak odvjetničkog zastupanja.

Uzgred je napomenuo da je tužitelj nakon prekida parničnih postupaka nastavio zastupati stečajnog dužnika temeljem punomoći koju mu je izdao stečajni upravitelj.

Nakon provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

MJERODAVNO PRAVO

Stečajni postupak nad tuženikom pokrenut je prijedlogom od 2.11.2015. pa se na istog kao mjerodavno pravo primjenjuje Stečajni zakon (NN 71/15., 104/17).

O MERITUMU SPORA

Podnesenom tužbom tužitelj traži utvrđenje osporene tražbine koja mu je priznata od strane stečajnog upravitelja tuženika, a osporena od strane stečajnog vjerovnika ASSISTA d.o.o.

Tužitelj drži da je pravilno sukladno važećim odredbama Stečajnog zakona izvršio prijavu tražbine s osnova nastalih troškova odvjetničkog zastupanja koja tražbina odgovara popisu radnji u pojedinim parničnim postupcima, odnosno nepravomoćnoj odluci o dosuđenom parničnom trošku.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu osporava potraživanje tužitelja u cijelosti i tvrdi da je iskazano osporavanje tražbine u stečajnom postupku od strane vjerovnika ASSISTA d.o.o. bilo pravilno jer da ne postoji tražbina tužitelja koju je prijavio u stečajnom postupku.

S tim u svezi tuženik ističe da su stranke svoje odnose regulirale ugovorom temeljem kojeg se tužitelj ima naplatiti kad i nakon što se ostvari prihod u pokrenutim parničnim postupcima. U protivnom tuženik drži da će se tužitelj naplatiti dva puta, jednom u stečajnom postupku, a drugi put putem parničnog troška u pojedinim parničnim postupcima. Tuženik osporava i kvalitetu priloženih isprava na kojima tužitelj temelji svoju tražbinu. U odnosu na potraživanje tužitelja po računu broj 104-17/P1/01A tuženik ističe da je tužitelj temeljem punomoći stečajnog upravitelja nastavio zastupati tuženika u tim parnicama te da će se isti naplatiti upravo u tim parnicama za koje je i sam tužitelj iskazao vjeru u uspjeh. Dodatno, tuženik je u nastavku postupka doveo u pitanje je li tužiteljeva tražbina uopće dospjela te sukladno tome može li se tužitelju priznati status vjerovnika u ovom predmetu.

Određujući se prema suprotstavljenim stavovima stranaka sud je presudio kao u izreci iz slijedećih razloga.

Rješenjem ovog suda od 27. srpnja 2017. broj 11. St-1878/16 tužitelj je upućen u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine koju mu je priznao stečajni upravitelj, a osporio drugi vjerovnik ASSISTA d.o.o.

Iz obrazloženja tog rješenja (list 15 spisa) razvidno je da je tražbina tužitelja osporena iz razloga što između tužitelja i tuženika postoji ugovor o odvjetničkom zastupanju temeljem kojeg tužitelj ima pravo na naplatu 20% od onog što se kao naknada štete ostvari u parnici.

Sud zaključuje da se je osporavatelj očito rukovodio činjenicom da u navedenim parničnim postupcima za naknadu štete još nije ostvaren nikakav prihod te da tražbina tužitelja nije dospjela. Upravo to je tuženik, sada zastupan po stečajnom upravitelju osporavatelja u podnesku od 24. siječnja 2019.g. naglasio kao temeljni razlog osporavanja držeći da se radi o dvostruko uvjetovanoj tražbini kod koje se uvjeti još uvijek nisu ostvarili.

Pregledom dokaznog materijala i očitovanja stranaka sud drži da je potraživanje tužitelja djelomično osnovano te je predmetna tražbina u tom dijelu neosnovano osporena od strane stečajnog vjerovnika ASSISTA d.o.o. iz slijedećih razloga.

U dosadašnjem tijeku ovog parničnog postupka sud je prethodnom presudom prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja s obrazloženjem da tužitelju pripada status vjerovnika u stečajnom postupku nad tuženikom, da je danom otvaranja stečajnog postupka ugovor o odvjetničkom zastupanju između parničnih stranaka prestao proizvoditi pravne učinke kao i izdana punomoć za zastupanje zbog čega je tužitelj na pravilan i zakonit način izvršio prijavu tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom u svezi parničnih radnji koje je izvršio za tuženika tijekom vremena zastupanja u pojedinim parničnim predmetima, a sva prethodna utvrđenja potvrđena su rješenjem VTS RH iz čijeg obrazloženja je razvidno da su iskazani pravni stavovi ovog suda utemeljeni na pojedinim citiranim zakonskim odredbama iz tih prethodnih odluka.

Nakon što je VTS RH u svojoj ukidnoj odluci potvrdio pravne stavove ovog suda u svezi prestanka važenja ugovora o odvjetničkom zastupanju i punomoći za zastupanje, u ovoj pravnoj stvari, a sukladno uputi iz ukidnog rješenja trebalo je ponovno izvršiti pregled pojedinih parničnih predmeta u kojima je tužitelj zastupao tuženika kako bi se točno utvrdio popis poduzetih radnji u kontekstu odgovarajućih tarifnih brojeva iz Tarife o nagradama i naknadama za rad odvjetnika jer je to utvrđenje jedino preostalo kao sporno u ovom parničnom predmetu.

Tužitelj je u tužbi tvrdio da je zastupao tuženika u ukupno 4 predmeta, a popis poduzetih radnji iz tih predmeta činio je i njegovu prijavu tražbine u stečajnom postupku.

Radi navedenog sud je na ročištu od 5. ožujka 2020. ponovno pregledao spis ovog suda broj P- 771/2015. U svom računu broj 104-17/P1/01A računu (list 29 spisa) tužitelj je za ovaj parnični predmet popisao trošak sastava tužbe od 4.11.2015., sastav podneska od 4. (ispravno 14) 6.2016., te zastupanje na ročištima 15.6. i 21.9.2016. Kao vrijednost predmeta spora u tužbi je bila iskazana na iznos od 70.000,00 kn, a podneskom od 24.10.2018. tužbeni zahtjev je povećan na iznos od 76.320,60 kn, a iz navedenog pregleda spisa se utvrđuje da je tužitelj u prijavi tražbine sukladno TBR 7. točka 1., TBR 8. točka 1. i TBR 9. točka 1. Odvjetničke tarife pravilno iskazao nagradu u iznosu od po 1.000,0 kn za svaku poduzetu radnju uvećanu za PDV 25% ili 1.000,00 n. Radi navedenog, sud je dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zastupanje u predmetu P-771/2015 ocijenio osnovanim za iznos od 5.000,00 kn.